

Forsendelser af Penge i Smaabeløb, hvis de ikke benyttede Girokontoret. Spørgsmaalet er: Kan det betale sig for Girokontoret at gøre det for den Pris? Man søgte at føre Bevis derfor indirekte ved at sige, at Postanvisninger var noget, der hidtil ikke havde betalt sig for Postvæsenet. Det er muligt, men jeg maa sige, at det, der kræves i Takst for Postanvisninger, er saamænd dyrt nok. At man for at sende 30 Kr. skal betale 40 Ø. i Porto, er dog lige stærkt nok. Det kan sikkert ikke være, fordi det er for lidt, man kræver, men det er aabenbart det, som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, at der hidtil har været anvendt et alt for kompliceret Bogføringssystem. Men saa synes jeg ærlig talt, det naturligste havde været at ændre Bogføringssystemet og ikke paa Forhaand opgive Ævred og sige: Det er alt for dyrt, det kan slet ikke betale sig for os, lad os saa hellere faa et helt nyt Væsen, der hedder Girokontoret.

Der blev derefter af den højtærede Minister nævnt en Række Tal med Hensyn til Girovæsenets formodede Overskud. Den højtærede Minister udtalte meget loyalt — hvilket jeg fuldt ud skal anerkende —, at det naturligvis var vanskeligt at gøre op, fordi man her til Dels opererede med Tal, der kun rent skønmæssigt kunde angives, men jeg maa rigtignok sige, at naar det er Tilfældet, saa maa en Tvivl om Rentabiliteten komme den til Skade, der paastaar, at der foreligger en rentabel Virksomhed, og det kan ikke anføres som et Argument overfor den, der nærer en vis Tvivl derom. Det maa godtgøres, synes jeg, af den, der vil hævde Fortræffeligheden af Institutionen, at den virkelig er saa fortræffelig ogsaa i økonomisk Henseende. Jeg forstaar ikke, at man ikke kan gaa en lignende Vej som den, der er foreslaaet i det forelagte Lovforslag, at man hvert Aar sætter en rund Sum for det af Postvæsenet for Girokontoret udførte Arbejde. Det er den Vej, man gaar i Lovforslaget; man siger, at Postvæsenet skal for hvert Aar have et bestemt Vederlag for sin Virksomhed, og det fastsættes af Ministeren for offentlige Arbejder efter Indstilling af Styrelsesraadet. Det synes jeg var en mere naturlig Fremgangsmaade. Man maatte naturligvis der beregne Postvæsenet en rundelig Sum ikke blot for de Indtægter, Postvæsenet er gaaet Glip af, men ogsaa for det Arbejde, det har udført.

Vender jeg mig derefter til det Spørgsmaal, der er det egentlig brændende, nemlig om Muligheden af at gøre Postsparevirksomheden til en for Staten rentabel Virk-

somhed, saa hører vi herom kun Paastande fra den højtærede Minister og fra den ærede Ordfører for Socialdemokratiet. Der siges, at der vil ikke udkræves mere Personale; man har det i Forvejen, og det kan saa glimrende gøres. Ja, det lyder beroligende. Jeg tror rigtignok at turde sige, at Sporene skræmmer. Den Tale har vi aldrig hørt før; det er første Gang, naar der skal indføres en ny Institution, at man kommer og siger: Ingen nye Embedsmænd, ork nej, det vil ligefrem medføre Besparelser, vi kan maaske tjene nogle Embedsmænd her og der! Men saa naive er vi nu heller ikke. Det var ogsaa ret karakteristisk, at den ærede Ordfører for de Radikale, Hr. Rasmus Rasmussen, som tog en meget forbeholden Stilling til Lovforslaget, sagde, at hvis disse 3 800 Landpostbude virkelig var saa fortrinlige Mennesker til at samle Penge sammen, saa maatte de have noget mere Løn. Jeg beder blot betænke, at hvis de skal have noget, kan det ikke godt være mindre end 100 Kr. hver om Aaret. Det bliver dog mange Penge. Jeg beder ærede Medlemmer regne ud, hvor meget det vil blive, og samtidig tænke paa, hvad denne Postsparekassevirksomhed, hvis den gennemføres loyalt, vil kunne tjene. For tænker vi os, at vi kommer op paa 60 Millioner i Løbet af nogle Aar, saa er det vel ikke Meningen at aagre med Pengene; $\frac{1}{2}$ pCt. af dem bliver ikke mere end 300 000 Kr., og naar vi saa skal give 100 Kr. til hver af de 3 000 Landpostbude, hvor bliver saa Overskuddet, Fortjenesten af? Og det bliver jo ikke blot Landpostbudene, der kommer og siger: Hvorfor skal vi ikke have et lille Honorar? Nej, det samme vil vi møde mange Steder. Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en lille Morsomhed. I Bemærkningerne skrives der, at man paa alle Punkter har imødekommet Sparekasse-delegationens Ønsker, paa alle Punkter selvfølgelig med Undtagelse af, at man ikke vil lade være med at fremsætte dette Forslag. Men det er jo urigtigt, at man paa alle Punkter har imødekommet Delegationens Ønsker. Sparekasserne havde nemlig henstillet, at Styrelsesraadet og Tilsynsraadet ikke skulde have noget Honorar, men det kunde ikke nytte noget. Her er altsaa ogsaa en Udgift. Jeg gaar ud fra, at det bliver ret beskedne Honorarer, men til Trods for, at Sparekasserne siger: kan vi ikke blive fri, siger Ministeriet: nej, I skal have Honorar. Det er ikke det eneste Sted, hvor der vil blive Tale om Honorar; der vil blive Tale om det mange andre Steder. Jeg føler mig ikke beroliget af de i Dag fremkomne